

NAROWNAC (2) *vb pf*

Oba a jasne, o pochylone.

inf narównać (1). ◇ **[praet 3 pl m pers narównali.]** ◇ *pass fut 3 sg* narówną się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Uzupelnić, wyrównać [czym] (2) : tu dáie Kmieć nálz czynisz y dziesięćinę/ y pobor/ y porálne: á nie dáią też z bydłá y z domowych rzeczy: átoż fie tym nárowna połowicá. GostGosp 150.

narownać komu przez co w czym (1): gdzieby który z nich więcéy dzierzał gruntu niżliby iemu należało [...] powinien drugiemu przez pomiareę íprawiedliwą we wżytkich pozytkách iáko przydzie/ ták wielkością iáko też dobrocią narównać SarnStat 1164.

[Przen: Zlikwidować różnice, spór [między kim]: sza szmowa vczynyla przesz dobre ludzy pobrowolna [!] otha prza, ctorasz myely myędzy szoba szobopolnye, ysze narownaly dobrzy ludzye myedzy emy ProtokWoźnik 1527 nr 67.]

Synonim: nagrodzić.

Formacje współrdzenne cf ROWNAC.

Cf NAROWNANIE, NAROWNANY

LW